

درمان یهوده

آیا تا به حال در موقعیت ارائه ی یک خدمت بالینی قرار گرفته اید که به این نتیجه برسید که از آن درمان یا مراقبت منافع کمی برای بیمار منتج می شود یا نتیجه مطلوبی برای بیمار در بر نداشته باشد؟

➤ دو حالت ممکن در یک موقعیت درمانی یا مراقبتی

؟؟؟

۱. زمانی است که درمان یا هر مداخله‌ی طبی دیگری قطعاً هیچ اثری ندارد و به معنای واقعی بیهوده است.
۲. حالت دیگری که احتمال موفقیت وجود دارد ولی بسیار کم است و بنابراین، ناچاریم که مرزی را تعیین کنیم که درمان را در ورای آن مرز، بیهوده تلقی کنیم.

درمان
بیهوده

هر خدمت بالینی که
انتظار می رود منافع کمی
از آن برای بیمار منتج
شود یا نتیجه مطلوبی برای
بیمار در بر نداشته باشد و
یا نتواند به هدف تعیین
شده خود برسد.

بی نتیجه
بودن درمان

درمان بی
فایده

ارزش
بیهوده

حکمای زمان باستان نیز با مسأله ی درمان بیهوده چنین مواجه های داشته اند. بقراط یکی

از وظایف پزشک را پرهیز از درمان بیماری میداند که کاملاً مغلوب بیماری شده است

آیا اجتناب از درمان بیوده به راحتی امکان پذیر است؟

همواره این نگرانی وجود دارد که تحت عنوان بیهودگی، درمانهای باارزش، به ویژه در

بیماران فاقد ظرفیت تصمیم گیری ترک شود

از سوی دیگر، با انجام درمانهای بیهوده، منابع و هزینه های محدود سلامت، به هدر رفته

و ارائه ی عادلانه ی خدمات بهداشتی به مخاطره میافتد.

اقدام بیهوده از منظر چهار اصل اخلاقی:

۱. اتونومی

۲. سود رساندن

۳. ضرر نرساندن

۴. عدالت

سودجوییها در تعیین بیهودگی درمان

تامین هزینه توسط سازمان بیمه

تامین هزینه توسط بیمار

قصد آموزش دانشجویان

درگیر نشدن با بستگان بیمار یا ترس از اتهام و شکایت

درمان بیهوده و دیدگاه های اسلامی

- اسلام و بسیاری از ادیان دیگر، در تمایزی آشکار با مکاتب اخلاقی سکولار، آزادی انسان را تنها با اجازه و خواست خداوند مشروع می دانند، بدین معنا که انسان را مالک مطلق جسم خویش نمی دانند، و مالکیت انسان بر جسمش، مالکیتی تعریف شده و در راستای تکامل انسانی است.
- این، در صورتی که خواسته ی بیمار، مستلزم انجام اقدام بیهوده و اتلاف منابع باشد، ملزم به رد آن خواهیم بود، زیرا اسراف، تبذیر و هرگونه اتلاف مال یا هر چیز ارزشمند دیگری مثل بدن یا وقت، در اسلام مورد نکوهش است و حتی فرد حق اتلاف اموال شخصی خود را ندارد.
- در مورد حفظ جان، به سادگی نمی توان از اتلاف منابع سخن گفت و در صورت وجود احتمال نجات، باید تا حد ممکن برای حفظ حیات بیمار تلاش کرد. در اصول و اعتقادات اسلامی حیات حرمت ویژه ای دارد، تا جایی که اگر لازم باشد برای حفظ نفس، مرتکب عمل حرامی شویم، ارتکاب آن عمل واجب می شود.
- رعایت عدالت، لزوم حفظ حیات سایر افراد نیازمند، و هرگونه مصلحتی که بتوان برای آن اولویتی قائل شد، باید در انجام درمان های نگه دارنده مد نظر قرار گیرد.

از مهم ترین چالش ها در تعیین بیهودگی درمان؟

تعیین هدف درمان

کیفیت مطلوب حیات

اختلاف در ارزشهای پزشک و بیمار

حق تصمیم گیری

قطع درمان و ملاحظه ی تقدس حیات